

Caspar March

Programma Quo Universitatis Rostochiensis p.t. Rector Caspar March/ D. Med. & Math. Pr. P. Ad Exequias quas ... D. Johanni Friderico König/ SS. Theol. D. & Prof. Duc. Primario, Consistorii Ducalis Assessori ... Hodie ... Paratas cupit Vidua moestissima ... Omnes omnium ordinum Cives Academicos ... invitat ...

Rostochii: Kilius, 1664

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771912064>

Druck Freier Zugang

March, C.,

in J. F. König.

R. 1664. *1a*

PROGRAMMA

4

Quò
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
p. t. RECTOR

CASPAR March / D.

Med. & Math. Pr. P.

AD EXEQUIAS
quas

admodum Reverendo, Amplissimo & Excel-
lentissimo

D. JOHANNI FRI-
DERICO König /

SS. Theol. D. & Prof. Duc. Primario,
Consistorii Ducalis Assessori gravissimo, nec non
Ecclesiarum Mecklenburgensium, & Ratzeburgen-
sium Superintendententi dexterrimo

Hodie Horâ I in Templo Jacobo

Paratas cupit

Vidua moestissima,

frequenti comitatu cobonestandas,

Omnes omnium ordinum Cives Academicos eâ,
quâ par est, humanitate invitât & seriò cohortatur,

— (o) —

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. Anno 1664

Edium nostrarum si quando fulcra ruunt, & submoventur columina, mox collapsuras eas justissimâ ratione subveremur: consistere enim quid potest, sublatis per quæ stare debebat poteratq; fulcimentis? Scholarum Ecclesiarumq; fulcra ac stabimenta sunt Viri Docti, Gra-

ves, Cordati, & in exsequendis officii sui partibus nunquam non seduli. Submotis his, funesta Scholarum Ecclesiarumque non immeritò metuitur ruina. De hâc nostrâ ergò, Cives Academici optimi, Universitate Literariâ, quid non ominari, aut quam non infelicium casuum conjecturam facere licebit, quando tot tamque robusta Academiae fulcra vel intra octennium proximum sublata ereptaque nobis meminimus. Amissimus eheu! SCHUKMANNUM Seniorem, Jure Consultum gravem, Cordatum, fortissimumque Jurium & Privilegiorum Academicorum propugnatorem; DORSCHUM, Theologum incomparabilem, Orthodoxæ Ecclesiæ fulcrum robustissimum, quam saluberrimis compluribus scriptis complevit, schismaticorum & hæreticorum heterodoxias, instar mallei cujusdâ, contundens ac perfrin-

gens; RHANIUM, longâ Juris Experienciâ clarissimum & pacis studiosissimum Virum, mors pariter inopina subduxit; SCHUKMANNUM, Theologum, orthodoxiâ & pietate conspicuum, MAURITIUM, doctrinâ & gravitate eximium, ac pacis insuper amore commendatissimum, Universi Rectrix Divina Providentia aliorum hinc evocâvit; Hodie, hodie, inquam, KONINGIUM, ô dolor! efferimus, magni DORSCHERIS successorem dignissimum, in medio, eheu! ætatis flore, maturâ nimis morte extinctum, Virum ingenii acumine, doctrinæ puritate, & tuendi Religionem orthodoxam dexterritate ac sollertiâ, instituendæque Juventutis promptitudine ac sedulitate celeberrimum, cujus amissione, quin cladem non exiguam hæc nostra Academia, & majorem fortè etiam Ecclesia, cui præfectus erat Superintendens vigilantissimus, passa sit, vix quisquam dubitabit; Ad Conscientiam provooco Pastorum, quos providâ curâ per octennium & ultrâ rexit; studiosorum & jam in Ecclesiâ ac Rebus publicis ex parte benemerentium virorum, quos tùm in hæc nostra, tùm in aliis, Gryphisvaldensii in primis & Lipsiensi Academiis summâ cum industriâ & alacritate informavit, & salutari Divini verbi incentivo ad Christum perduxit. Agnoscitis sine dubio, ô mei! quot quantaque intra tam brevem paucissimorum annorum periodum nobis erepta sint Academiæ hujus fulcimenta & columnina, ac tantùm non exhorrescitis ad infaustum metuendæ lamentabilis ruinæ omen. Haud equidem nostrum est, invidere insignibus hisce Viris fortunam meliorem, statumque longè felicissimum, quin gratulari par est, quod partim perversissimi mundi fraudibus, infidiis

infidiis; ac persecutionibus, partim miseriam in quam nosmet adhuc dum vivimus, quam splendidam nonnulli vocare solent, erepti, aeternum modò gaudeant, aut paulò magis contenti vivant: nostram tamen quod infelicem sortem lugeamus, & Academiae calamitosum statum seriò deploremus, dum tantorum virorum, qui scissuris imminentibus aut metuentis suam se dexteritate & concessam divinitus fortitudine opponere potuissent, consiliis operisque multum solatii auxiliique allaturis, orbati, adversa infastaque plurima pertimescimus, id verò nec indignum nobis, nec à pietate alienum quisquam bonae mentis judicare poterit.

In solo hoc nostro JOHANNE FRIDERICO KONIG, S. S. Theol. D. & Professore Ducali Primario, Consistorii Ducalis Assessore meritissimo, & Ecclesiarum sibi commendatarum Superintendente hactenus dexterrimo, cujus ultimo, eheu! honori hæc in primis dicatur scriptio, quid, quantumque amiserimus perpendendum modò ulterius exhibebitur, dum Ortum illius honestissimum, vitæque totius curriculum laudatissimum, bonis omnibus imitandum, & exitum felicissimum beatissimumque aliquanto fusius, uti decet, sumus explicaturi. Natum illum accepimus in Metropoli Electorali Dresdæ, Anno 1619 die 16. Octobris, *Patre* Virò Prudentissimo ac Spectatissimo Dno. MARTINO König / Cive Dresdensi & Mercatore Primario. *Matre*, Fœminam Nobilissimam varioque virtutum genere fulgentissimam, MARTHA Danngeschirrin. *Avum Paternum* habuit Virum Plurimum Reverendum, & tam Pietate quam Doctrinam Eximium, Dominum JOHANNEM König /

Pastorem dictæ Urbis Electoralis meritissimum; *Aviam Paternam*, Matronam piissimam lectissimamque MAGDALENAM Balduinim; *Aviam Maternam* nactus est Nobilissimum, Amplissimum & Consultissimum Virum, Dominum FRIDERICUM Dansgeschirr / Serenissimi Electoris Saxonici Consiliarium eminentissimum, *Aviam Maternam*, Nobilissimam Matronam ANNAM Lyserin / quæ præcelebris familiæ suæ gloriam propriarum virtutum cumulo adauxit. Plures longâ serie Majores, uti fieri quidem poterat, hîc recensere studiô superfedemus, cum peregrinis superbire laudibus invisum semper fuerit beatissimo nostro, adeoq; id circa funeralia sua fieri vel ipsemet prohibuerit, quippe qui id unicè vereque gloriosum duxit, quod adoptionis suæ in filium Dei, per Christum factæ, veræ fidei adminiculô esset certissimus. Et sanè non ipsi soli id per fidem constare potuit quàm accuratissimè, sed passim etiam cuivis bono ex documentis variis in vitâ ipsi conspicuis dijudicare idem licuit promptissimè. Etenim postquam naturali geniturâ editus in hanc lucem fuit, id operam dedere Parentes optimi, ut sacro regenerationis lavacrô ablutus, per medium hoc salutis ordinariû & primum, gratiosæ adoptionis in numerum filiorum DEI primam nancisceretur certitudinem, in quâ uti indies magis magisque confirmaretur, nil quidquam diligentia intermiserunt, ut salutari orthodoxi Catechismi doctrinâ in puerili statim ætate imbutus, pietatis veriq; Christianismi indies stabiliora jaceret fundamenta. Nec pepercere sumptibus, sed per idoneos Præceptores privatim quoque eum, Ephebis ubi excefferat, quàm diligentissimè instituendum curârunt. Et si n.

Patrem.

Patrem carissimum impuber adhuc & vix undecim annorum puer amiserit, Matris tamen piissimæ non minor cura sollicitudoque fuit, ut ne deesset quicquam, quod ad fovendos, ampliandosque ingenii, qui sese maturrimè prodebant, igniculos facere posset; nec ipsemet noster JOHANNES FRIDERICUS tum sensim adolescens ullâ in se desiderari passus est industriam, quin sponte sua & innatâ animi propensione sic studia coluit, ut anno 1636, ætatis decimo septimò, à celeberrimò D. HULSEMANNO examinatus, ob acquisita jam tum in humanioribus egregia fundamenta, idoneus habitus fuerit, qui ad sublimioris literaturæ Emporia, Academias, cum fructu ablegari posset. *Lipsiensem* ergò primùm adiit, Patriæ urbi vicinam, in quâ exemplum diligentis & verè studiosi, frequentandò tum publicas, tum privatas lectiones, ac disputationes exhibuit, inque Philosophicis studiis adeò brevi tempore profecit, ut Anno 1639, ætatis vigesimò, Philosophicæ Facultatis examina, ibidem, si ullibi, rigorosa cum laudè sustinere potuerit, dignusque fuerit deprehensus, cui supremus Magisterii honor publicè conferretur; Hòc titulò insignitus, nò aliis solum, quæ ipse feliciter hauserat, dexterrimè, habitis aliquot privatis Collegiis communicavit, sed sibimetipsi etiâ humanas quascunque disciplinas sufficienter complexo, diviniorem sapientiam sub informatione publicâ & privatâ Excellentissimorum Theologorum, D. HENRICI HOPFNERI, & D. ANANIE WEBERI studiosissimè conquisivit, subsistens in hac Almâ Lipsiensi per integrum octennium, optimè ratus, ut arborem sapius transplantatam, sic & studiosum ab unâ in aliam subinde Academiam

demiam transvolantem, vix reddi ferendis fructibus idoneum. Transactio verò hic feliciter dicto octenniò, pietate pariter & eruditione jam tum nõ mediocriter clarus, Nobilissimi Domini de Mistis/Serenissimi Electoris Saxonici Consiliarii Magnifici *Filiis* præfectus, Anno 1644 unà cum iis *Witebergam* concessit, ibidemque non solum commissos speciali curæ suæ nobilissimos hosce Juvenes, sed & alios quam plurimos, absolvendò varia Collegia Philosophica, egregiò cum fructu, fidelissimè informavit: Quò ipso permota est Amplissima Facultas Philosophica, ut sibi eum Adjunctum constituerit, summò cum Auditorum applausu has officii partes per sexennium egregiè exsequentem. Nec tamen intereà à Theologicis feriatus est studiis, sed celeberrimorū ibidem Theologorū, D. PAULI ROBERI, D. JACOBI MARTINI, D. JOHANNIS HULSEMANNI, nec non D. WILHELMI LYSERI familiarissimā sibi que plurimum proficuā conversatione usq; & filii instar ab istis habitus, postquam binas sub Excellentissimò D. LYSERO Disputationes publicè cum laude habuerat, facultatem aperiendi Collegia Theologica privata obtinuit, dignusque jam tum habitus fuit, qui gradum in Theologiā summum capessere posset: Quos tamen ipse honores modestè tum temporis declinavit, esse adhuc mavolens quàm dici Doctor: neque enim segnior intereà fuit in docendā Juventute, sed Epistolam Pauli ad Romanos, Augustanam Confessionem, Formulam Concordiæ, Himmeli Syntagma, & Institutiones Catecheticas Dieterici legendò disputandoque Auditoribus suis explicuit; quò nomine etiam adeò inclaruit, ut officium Superintendentis

tis

etis Bornæ in Misniâ, nec non Inspectio Gymnasii Oedenburgensis in Hungariâ legitimè ei fuerint oblata; Sed docuit eventus, ipsum ad alia divinitus destinatum fuisse munera: Contigit enim paulò post, uti ab Illustrissimo Comite MAGNO GABRIELE *dela Guardes*, S. R. M. Regniq[ue] Sveciæ Senatore, nunc Cancellario eminentissimo, ad officium Concionatoris Aulici vocaretur, quam Spartam, consilio Theologorum Wittebergensium alacriter acceptavit, adeoque Anno 1649 27 Novembris in ipsa Wittebergâ Divini Verbi Minister solemnè ritu ordinatus est. Præfuit huic Ecclesiasticæ functioni per biennium. Post verò ubi Serenissimæ Potentissimæque Regiæ Sveciæ, CHRISTINÆ, Regniq[ue] Senatoribus ejus singularis ad Professorium munus aptitudo, & ad vitam Academicam inclinatio innotuerat, legitimâ vocatione constitutus fuit Professor Theologiæ in Academiâ *Gryphisvaldeusi* extraordinarius, Anno 1651. Quam Spartam insignibus ingenii donis adeò exornavit, ut gratus acceptusque semper fuerit Collegiis omnibus, cum quibus amicitiam coluit si avissimam, & studiosæ Juventuti, quàm legendò ac disputandò docuit & exercuit diligentissimè, usui fuerit quàm maximo. Exstitit hæc Viri hujus excellentissimi dexteritas causa, quod sequenti statim post susceptum Professorium munus anno, sic disponente Divini Numinis providentiâ, in matrimonium ei elocata fuerit admodum Reverendi & Excellentissimi DN. BALTHASARIS *Nhawen* / S. S. Theol. Lic. & Profess. quondam *Gryphisvaldensis*, post *Stralsundensis* Ecclesiæ Superintendentis meritissimi filia lectissima, sui-que sexus virtutibus ornatissima MARGARETA *Nhawen* / Nobilissimi ac Reverendi plurimum DN. BARTHOLDI *Krateviken* / Generalis in Pomeraniâ olim Superintendentis summè venerandi Neptis, cum quâ conjugium hactenus per annos nempe 12 coluit concors, & suavissimum, nec infœcundum; suscepit enim ex eâ filias duas elegantissimas, CATHARINAM & MARGARETHAM ELISABETHAM, funeri Paterno non sine mœrore superstites, cœterùm in pietate & virtutibus aliis egregiè succrescentes puellulas, quibus benedictionem & gratiam Divinam animè apprecamur, Anno 1653 22 Septembr. Beatissimus noster in Academiâ *Gryphisvaldensi*, simul cum modernò Generali Pomeraniæ Superintendente, DN.

B

ABRA-

ABRAHAMO| BATTO, SS. Theol. Doct. demum renunciatus est, qualis re ipsa jam dudum etiam sine titulo extiterat, In hac statione Academica postquam cum summâ laude & amplissimô Studio forum commodô quinquennium exegerat, sic dirigente Supremô Orbis Rectore, qui variis eum muneribus, uti pluribus in locis concessum, sibi divinitus talentum cum fœnore exponeret, destinasse visus est, Anno 1656. à Serenissimô Principe ac Domino, DN. ADOLPHO FRIDERICO, gloriosæ memoriæ Duce Mecklenburgicô &c. Domino nostro clementissimo, è Pomeraniâ in hanc Provinciam gratiosè evocatus, & Ecclesiarum suarum Meklenburgensium & Ratzeburgicarum Superintendens constitutus fuit, Cui Vocationi legitimæ, neglectis aliis, quæ circa idem ferè tempus oblata fuerant ex Universitate Regiomontanâ, Francofurtensi, Urbæque Sedinô conditionibus cæteroquin non aspernandis, înternum Numinis ductum sentiens paruit, in novo hoc Ecclesiastico munere, eò omnem operam ac industriam, viresque, animi in imbecillo cæteroquin corpore egregias impendens, ut Regnum Christi ædificaret, & conservaret, tuereturq; decentem in Ecclesiâ ordinem, quò violatô vilescit sacri Ministerii autoritas, & irrepentibus passim scandalis omnia ruunt ad interitum. Nec frustra hîc fuit Labor ejus in Domino, quâ de re tamen in præsens non licet nobis esse verbosus, restantibus id abundè iis, ad quos proximè redundavit sanctioris Operæ fructus, quique proinde fidelissimi hujus Ecclesiæ Antistitis secessum serio lugent, infelices casus, & variarum mutationum pericula non injustâ sollicitudine metuentes. Cæterum desideratissimus hic noster KONINGIUS in hac statione, singulari Fati clementiâ, corpore sic satis valens, animô vero quam maximè contentus, maluisset utique in eâ quicquid vitæ residuum, erat tranquillius exigere, nisi annuente proculdubio supremô Numine, Serenissimus Princeps ac Dominus, DN. CHRISTIANUS, Dux Mecklenburgicus &c. Dominus noster clementissimus, eum voluisset & benignissimâ vocatione iussisset, locum, quem vitâ beatissimè functus magni nominis Theologus DORSCHÉUS in Academia Concilio & Consistorio, vacuum reliquerat, capessere. Quam statûs mutationem etsi ægerimè subire voluerit, ad triennium ferè rationibus

onibus non contemnendis hanc spartam modestissimè declinans, tandem tamen intellexit parendum Voluntati Principis Domini constantissimæ. Ad nos ergo ubi venit Anno superiori 1663. s. tō Junii, in numerum Professorum, Concilium & Consistorium solemnè more receptus fuit, & in hōc novō officio partes omnes egregii Professoris absolutissimè explevit, utpote quem vix ulla corporis infirmitas, præter ultimam illam prorsus lethalem, impedire potuit, quò minus lectionibus disputatoriisque exercitiis tum publicis, tum privatis vacaret, unde etiam factum, quod publicè *prælectiones in Genesim totam*, privatim *Theologiam positivam* cum summo Studioforum fructu absolverit, (quam publici, uti omnino merebatur, deinceps juris fecit) in optimè cœptâ explicatione & disputatoriō examinae *Augustanæ Confessionis*, cheu! succumbens. Habetis amicissimi, Vitam KONINGII nostri laudatissimam, actionibus ad DEI gloriam, ædificationem proximi, & salutem Ecclesiæ tendentibus abundè re-fertam; Nunc paucis accipite finem clausulamq; Vitæ beatissimam. Erat Vir optimus nativâ constitutione infirmissimæ valetudinis, jam ultra decennium Calculo, Arthritidi, Scorbuto, & passionibus hypochondriacis obnoxius, quæ pessimorum morborum *συνδρομή* Ipsi adhuc in Gryphicâ Academia Professori minitari videbatur exitium, inde verò ubi Rarzburgum secesserat, in Ecclesiastica istâ functione mitiores longè insultus horum affectuum sensit, ad Academicam verò vitam reversus, veluti fatò quòdam, recrudescere mala ista omnia est expertus, & id quidem omnium maximè post Solstitium hybernum ultimum: Ab eò enim tempore vix unquam plenas recuperavit vires, quin sensim langvescere & veluti emori visus est, appropinqvante tamen Æquinoctiō proximò, (uti solent plerumque morbi Chronici circa cardinalia in primis anni tempora oriri & terminari) manifestiora sese prodiderunt instantis vitæ termini indicia; Quare, posthabitis quibuscunque remediorum generibus, quæ quidem mea: tum & Collegæ mei Dn. D. JOHANNIS BACKMEISTERI debita suggesserat sollicitudo, & vel alimentosa quævis spernens ac repudians, solè Deo totum se commisit, nec refici ulrà remagis apparuit, quam ubi in silentio & spe devotionem exercuit. Ità ad felicem ex hac vitâ secessum paratissimus, postquam sacrò salvifici corporis Christi viaticò
instru-

instructus fuerat, carissimamque Conjugem cum liberis agnatisque omnibus cum singulari benedictione Deo commendaverat, egregiamque fidei in purissimâ Augustanæ confessionis doctrinâ fundatæ confessionē repetierat, junctis admonitionibus & votis ut ab omni in Religione novitate & Syncrētisticō venenō omnes abstinerent, paucissimos post dies, die nempe 15-tō Septembris, toties commendatâ Salvatori suo animam placidissime, & velut obdormiens, expiravit. Huic quin æternū benē sit, dubitare nefas foret. *Corpori ex animi dum iusta suprema modo persolvuntur, nostrum est, Cives Academici, frequenti, decentiq; comitatu testatum facere, quantō amore complexi simus Virum de Ecclesia Christi & Rep. literariâ meritissimum, unde simul nō parum solaminis Viduæ mœstissimæ, totiq; lugenti familiæ nobilissimæ succrescet.* Valet. P. P. Sub Sigillo Rectoratûs Academici, Anno 1664. die 27. Septembr.

Conventus fiet in Æde Jacobæâ
horâ I.

GUSTAV KOCH
Buchbinderei
ROSTOCK

infidiis; ac persecutionibus, partim mi-
nosmet adhuc dum vivimus, quam splen-
nulli vocare solent, erepti, æternum m-
ant, aut paulò magis contenti vivant:
men quod infelicem sortem lugeamus, &
calamitosum statum seriò deploremus,
rum virorum, qui scissuris imminentibu-
endis snâ se dexteritate & concessâ divi-
dine opponere potuissent, consiliis ope-
rùm solatii auxiliique allaturis, orbati
faustaque plurima pertimescimus, id ve-
gnam nobis, nec à pietate alienum
bonæ mentis judicare poterit.

In solo hoc nostro JOHANNE B-
KONIG, S. S. Theol. D. & Professore Du-
rio, Consistorii Ducalis Assessore meritissi-
fiarum sibi commendatarum Superinten-
tibus dexterrimo, cujus ultimo, eheu-
in primis dicatur scriptio, quid, quantum
rimus perpendendum modò ulterius: e-
dum Ortum illius honestissimum, vita
curriculum laudatissimum, bonis omni-
dum, & exitum felicissimum beatissim-
quanto fusius, uti decet, sumus explic-
tum illum accepimus in Metropoli Electo-
Anno 1619 die 16. Octobris, *Patre* Viro Præ-
ac Spectatissimo Dno. MARTINO König-
densi & Mercatore Primario. *Matre*, E-
bilissimâ varioque virtutum genere fu-
MARTHA Dansgeschirrin. *Avum* Pater-
Virum Plurimum Reverendum, & tam P-
Doctrinâ Eximium, Dominum JOHANN

A 3

